

Karácsony

*Ki csillog az éjbe
Karácsonyfa fénye
Két kis koldus gyermek
Nézegeti félve,
Könnyük reá fagyott
Sápadt kis arcukra
Suttogja az ajkuk:
De szép karácsonyfa!
Körülötte boldog
Nevető gyermekek,
Kipirult arccokkák
Fénylő gyermekszemek.
Lassan hazatérnek.
A hideg szobába,*

*És az álom-tündér
Szemüket lezárja.*

*Nekik is csillog már
A szép karácsonyfa,
Az égből egy angyal
Ép az imént hozta,
Tele minden jóval,
Aranyos dióval,
Jézuska küldötte
Cukros moggyoróval.
A könnyes kis arcok
Lassan kipirulnak
Boldog karácsonyról
Reggelig álmodnak.*

Seres Jolán.

Szülői értekezéslet

A tanulók házi feladatának ellenőrzése.

Mikor a gyermek eléri azt a kort, hogy tankötelessé válik, a szülők beiratják az iskolába s nagyon sokan azt gondolják, hogy ezentul most már az iskola veszi át teljesen a gyermek nevelését. Tisztelet a kivételnek, nem minden szülő gondolkozik így, de fájdalom, egyre többen vannak, akiket egyrészt az egész napi munka, amely elszólítja a szülőket a családi otthontól, másrészt talán olykor a szülői kényelemszeretet, sokszor ráviszik e gondolkodásra a szülőket. Ezeknek a szülőknak szól mai előadásom, akik ellenőrzik ugyan gyermekük házi munkáját, de csak olykor-olykor s nem rendszeresen.

Mikor a gyermek az iskolába kerül, az iskola természetesen átveszi a gyermek nevelésének egy részét, de — hangsúlyozom — nem minden vonatkozásban! Ismereteket nyújt, megismerteti a gyermeket sok olyan hasznos dologgal, amire otthon nem volna alkalom, ráneveli a közös életre, hiszen minden ember társaságban, közösségben éli le életét.

A jó családban tehát nem szűnik meg a gyermek nevelése az iskolába járás után sem. Hiszen az iskolában sok gyermek van, egészen másként történik a nevelés, mint otthon, de mások a körülmények is. A gyermeket, mint egyént, továbbra is csak a szülői ház nevelheti eredményesen. Az iskola — mint már mondtam — társas életre igyekszik nevelni a gyermeket, amit